

KRŠČANSTVO in SODOBNI ČLOVEK

*»Če Boga ne bi bilo,
bi ga moral človek ustvariti!
Toda On obstaja!
Vsa narava nam to potrjuje!«*

-Voltaire

Uvod

Današnji človek čuti, da ga na mnogih življenjskih področjih obremenjujeta in ogrožata strah in negotovost. Vojne so v našem stoletju močno povečale svoj obseg. Tretja svetovna vojna resno ogroža življenje oziroma obstoj človeštva. Mnogi, ki vedo, da je več kakor ena milijarda lačnih ljudi na svetu, dvomijo o človekoljubnih merilih in socialni poštenosti. Ekološke spremembe se zaostrejujejo; naraščanje kriminala, terorja in vse večje krutosti v medčloveških odnosih, zloraba mamil in svetovna energetska kriza so »alarmni signali« preteče svetovne katastrofe.

V tem začaranem krogu hrepenimo po uravnoveženem življenju, po varnosti, po pravičnem in zdravem svetu in varnem počutju. Človek si želi imeti čvrsto oporo in vedeti, da je obdan z ljubeznijo, od katere ga ne bo mogla ločiti nobena sila sveta.

Na zasedanju Rimskega kluba (Club of Rome) v Salzburgu leta 1979 je zastopal nek fizik ustrezno gledišče, da je pravi problem predvsem pomanjkljiva ljubezen do samega sebe, do Boga, do narave in do ljudi. »Velik problem tega sveta je pomanjkanje in čut za skupno odgovornost in korist.«

Presenetljiva je ugotovitev, kako zelo spoznanja in napovedi Rimskega kluba v svojem preišljene ravnanju za preživetje s svojimi nešteti problemi ustrezajo svetopisemskim spoznanjem in napovedim. To so znamenja časa, ki so nam jih dali Kristus in apostoli za zadnjo dobo človeške zgodovine, za čas pred drugim prihodom Jezusa Kristusa. Tudi Sveto pismo navaja, da je pomanjkanje ljubezni pravi vzrok za vse to.

In če Rimski klub v svoji »strategiji za preživetje« predlaga »novi nauk« in meni, da se človeštvo do zdaj ni dovolj hitro učilo tega, kar je najpomembnejše, se to v določenem smislu tudi ujema z zahtevami Svetega pisma. To namreč z izrazom »spreobrnitev« ne meni kaj drugega kakor preučitev, spremembo misli v smislu spremembe načina življenja, in vrnitev k živemu Bogu.

Ateizem in prevlada sekularizacije

Minili so časi, ko je lahko Cerkev razglašala ateizem oziroma »nevero« za posledico pomanjkanja zdrave pameti ali posledico prevlade »slabih strasti« (čeprav taka zastarela in nestrpna mnenja v našem verskem tisku tu in tam še zasledimo). Ateizem je postal množičen pojav v vseh razvitih družbah sodobnega sveta, tako da mora danes tudi vsak duhovnik priznati ogroženost svoje vere.

Ljudje, ki tajijo Boga, so pred nepremagljivo prepreko. Zavest o Bogu je namreč globoko vsajena v človekovo srce. Povejmo to z drugimi besedami: Na svetu ni nobene človeške skupnosti, ki ne bi imela kakšnega, čeprav popolnoma nejasnega pojma o nadnaravnem, o Bogu. Naj se brezbožniki še toliko trudijo, da bi jo našli, pa je ne morejo. To je ugotovil že grški filozof in zgodovinar Plutarh: »Človek lahko najde naselja brez zaščitnih zidov, brez literature, brez vladarjev, brez dvorcev, brez bogastva in denarja, brez gledališč in šol, toda najti naselje brez svetišča in božanstva še nikomur ni uspelo in tudi nikoli ne bo.«

Podatki raziskav v svetu kažejo, da je kriza cerkvene religioznosti najbolj očitna prav med najbolj pomembnimi sodobnimi okolji: v mestih, med mladino, med delavci.

Za mesto velja že kar zakonitost: čim večje je mesto, tem manj ljudi se udeležuje verskih obredov. »Vse kaže, da družbeni razvoj sveta pelje k ravnodušnosti do vere, ki je osredotočena predvsem v mestnih okoljih... razen izjem nobeno veliko mesto na Zahodu ne presega 30% udeležbe prebivalcev pri običajnih verskih obredih« (sociolog pater Houtart). Podatki iz velemest, kot so Pariz, Dunaj, Rim, München, kažejo celo le o 10-20% udeležbe. (Cerkveni viri navajajo za Ljubljano 21% udeležencev pri nedeljskih mašah, računano od ocene 137.000 krščenih katoličanov). Medtem ko je buržoazija zahodnoevropskih dežel še dokaj navezana na Cerkev, pa so Cerkvi najbolj odtujene prav delavske množice. V starih delavskih centrih Pariza in Dunaja hodi k maši le 1-5% delavcev.

V cerkvah prevladujejo otroci, ženske in starejši; pa še med ženskami je malo takih, ki so zaposlene.

Povsod udeležba otrok pri obredih, verouku in drugih cerkvenih dejavnostih po birmi oziroma v letih dozorevanja hitro pade in se zmanjša na četrtno ali petino. (To lahko opazimo tudi pri nas.)

Znamenja

Kljub slepemu ugibanju o ponovnem prihodu Kristusa, je Bog vendar razodel številne podrobnosti, po katerih lahko prepoznamo čas, v katerem se bo zgodil ta slovesni dogodek. Strela nikoli ne udari iz jasnega neba, ampak samo iz temnih oblakov, ki prinašajo nevihto. Previdni opazovalec lahko vedno pravočasno opazi znamenja bližajoče se nevihte in si poišče zanesljivo zavetišče. Kakor se je približevanje prvega Kristusovega prihoda lahko zaslutilo po znamenjih in uresničevanjih starih prerokb, tako so nas Jezus in apostoli poučili po danih **znamenjih časa**, da po njih lahko ugotovimo bližino zadnjega časa in drugega Kristusovega prihoda.

Nekoč so učenci na Oljski gori vprašali Jezusa: »Kakšno znamenje bo napovedalo tvoj prihod in dovršitev sveta?« kristus jih ni zavrnil, temveč jim je naštel mnoga znamenja, na katera moramo paziti, ker bo od tega odvisna naša priprava. »Smokvino drevo pa naj vas nauči: kadar postane njegova veja že muževna in listje odganja, veste, da je poletje blizu. Tako tudi vi: kadar boste videli vse to, vedite, da je blizu, tik pred vrati.« S tem, ko je Jezus napovedal znamenja svojega drugega prihoda, je hotel prebuditi stražarsko gorečnost svoje cerkve in okrepiti njeno vero v Božje obljube.

Kdor pravi, da ne obstajajo znamenja, in da zato ni mogoče ugotoviti bližine drugega Kristusovega prihoda, se moti ravno tako, kakor tisti, ki želi izračunati dan in uro tega dogodka. Obe stališči sta v popolnem nasprotju z jasnimi izjavami nebeškega Učitelja.

Božji načrt zveličanja je podoben naravnemu poteku dogodkov v našem življenju. Kakor nas težave in bolezni spominjajo na minljivost življenja in tako postajajo vestniki bližajoče se smrti, tako so tudi motnje v naravi in med narodi, ki jih je Jezus imenoval posebna znamenja zadnjega časa, znanilci zveličanja, ki se približujem in sodbe, ki bo izrečena nad grehom in vsem slabim.

1. Znamenja v družbi

1. **Vojne in priprave nanje** (»Slišali pa boste o vojnah in novice o vojskovanjih; glejte, da se ne daste zbegati! Vse to se namreč mora zgoditi, vendar to še ne bo dovršitev.«)
2. **Pomanjkanje hrane in kužne bolezni** (»Bodo na mnogih krajih kužne bolezni in lakota.«)
3. **Strah zajema ljudi po vsem svetu** (»Na zemlji bo *stiska med narodi in zmeda* (...) ljudje bodo koprnili *od strahu v pričakovanju tega*, kar pride na ves svet.«)
4. **Lažni občutek miru in varnosti** (»Ko bodo govorili: '*Mir in varnost*,' tedaj bo nenadoma prišla nadnje poguba.«)

2. Znamenja v naravi

1. **Naravne katastrofe** (»Veliki potresi bodo na mnogih krajih.«)

3. Znamenja na moralnem področju

1. **Materialistični način razmišljanja** (»Predvsem pa morate vedeti, da bodo v poslednjih dneh prišli takšni, ki se bodo brez vsake spoštljivosti norčevali iz vsega.«)
2. **Materialistično življenje** (»Kakor je bilo v Noetovem času, tako bo tudi v dneh Sina človekovega: jedli so, pili, se ženili in se možile do dne, ko je šel Noe v ladjo; tedaj je prišel potop in vse pokončal. Podobno bo, kakor je bilo v Lotovem času:

jedli so, pili, kupovali, prodajali, sadili in zidali, toda na dan, ko je šel Lot in Sodome, sta padala z neba ogenj in žveplo in vse pokončala. Tako bo tudi tisti dan, ko se bo razodel Sin človekov.«)

3. **Nezmernost bogatih** (»Zdaj pa, vi bogatini, razjokajte se in tarnajte nad stiskami, ki pridejo na vas. Vaše bogastvo je preperelo in vaše obleke so načeli molji. Vaše zlato in srebro je zarjavelo. Njuna rja bo pričela zoper vas in kakor ogenj razjedala vaše meso. Do zadnjega dne ste kopičili zaklade. Glejte, plačilo, ki ste ga utrgovali žanjcem na svojih poljih, vpije in klici žanjcev so prišli do ušes Gospoda nad vojskami.«)

4. Znamenja na verskem področju

1. **Navidezno krščanstvo zadnjega časa** (»*Pobožnost pa bodo hlinili* in prezirali njeno moč.«)
2. **Lažne vere današnjih dni** (»Pojavili se bodo lažni kristusi in lažni preroki. Delali bodo velika *znamenja in čudeže*, tako da bi lahko zapeljali celo izvoljene, če bi bilo mogoče«)
3. **Razumevanje preroških sporočil se bo povečalo** (»Ti pa, Danijel, zakleni ta razodetja in zapečati knjigo do časa konca. Mnogi jo bodo preiskovali in spoznanje se pomnoži.«)
4. **Oznanjanje evangelija po vsem svetu** (»In ta evangelij kraljestva se bo oznanjeval po vsem svetu vsem narodom za pričevanje; in tedaj pride konec.«)

Literatura

Kerševan, M.: Cerkev, politika, Slovenci, ČZP, 1996

Kerševan, M.: Ateisti in religija danes, ČZP, 1968

Moltmann, J.: Novi življenjski slog, Družina, 1984

Heinz, H.: Sodobni človek in sveto pismo, Znamenje časa, 1992